

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 96

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió extraordinària celebrada dia 16 de juliol del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2473/13, de coordinació de les policies locals de les Illes Balear.

4094

Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 2473/13, de coordinació de les policies locals de les Illes Balear.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al tercer punt de l'ordre del dia, el tercer plenari, que és el debat i la votació del dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 2473/13, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

Presentació del projecte de Llei per part del Govern. Vol presentar el Govern el projecte? No.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 4884, 4885, 4886, 4887, 4888, 4889, 4892, 4893, 4896, 4897, 4898, 4899, 4902, 4918, 4903, 4904, 4922, 4905, 4906, 4909, 4911, 4912, 4913, 4916, 4923, 4926 i 4925/13, té la paraula l'Hble. Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, lamentam que en aquest tràmit el Govern no hagi defensat la seva pròpia llei, potser acostumat amb els decrets llei que aproven en el Consell de Govern, avui que som davant d'un projecte de llei que s'ha tramitat per la via ordinària, el Govern perd una oportunitat en la seva defensa.

(Alguns aplaudiments)

Aquest projecte de llei sí que vull dir que ha canviat en alguns aspectes fonamentals i sobretot respecte del text que va entrar en el Parlament, una vegada aprovat pel Consell de Govern. I això vol dir que en contraposició precisament dels injustificats decret llei que hem estat veient durant aquests dos anys, en el debat anterior un nou decret llei, allà on el Govern els aprova directament i aquest parlament els ratifica, ens trobam ara davant d'una tramitació ordinària i que gràcies a la feina feta per tots els grups parlamentaris, s'ha millorat respecte del text inicial. I així, a més del aspectes en què ja avançava la llei, com és la desaparició del concurs de mèrits per accedir a la policia local, imposant el sistema d'accés lliure o de promoció per concurs oposició, també s'ha millorat la llei mitjançant les esmenes que ja es van incorporar a la ponència.

Voldria destacar dins la lliure designació del cap de policia, que en aquest cas hi estam a favor, hi estam d'acord, abans es preveia que es pogués nomenar qualsevol policia, prescindint de la qualificació i de la categoria que aquest tingués. Arran de les esmenes presentades pel meu grup, també per la resta de grups, en aquest cas el Grup MÉS, hem pogut pactar que com a mínim ens quedi la redacció de l'actual article 19 de la Llei de coordinació de policies locals. I així el nomenament del cap de cada cos de la policia local correspon al batle, pel procediment de la lliure designació, d'entre els funcionaris de carrera que tinguin la mateixa categoria de la plantilla del cos del mateix municipi o entre funcionaris de carrera de cossos de policies locals d'altres municipis o d'altres cossos o forces de seguretat, sempre que pertanyin a una categoria igual o superior a la de la plaça que s'ha de proveir, etc. Per tant, sí que vull ressaltar que això suposa una millora substancial, sobretot recollir una de les esmenes i reivindicacions que fèiem des dels grups de

l'oposició, perquè, si no, ens hauríem pogut trobar davant de vertaderes arbitrietats o es podia donar la possibilitat que hi hagués arbitrietats polítiques.

Com també creim que s'ha millorat la redacció final de les tres disposicions transitòries que finalment són les 6, 7 i 8 que regulen les faltes i els procediments disciplinaris i la revisió d'ofici de les sancions, recollint així la nostra proposta de redacció que fa precisament la llei estatal de l'any 2010. Però no podem estar contents en la integritat d'aquest projecte de llei, perquè a la pràctica suposa ofegar encara més, des d'un punt de vista econòmic, els ajuntaments en eliminar en bona part el suport econòmic que rebien fins aquesta legislatura, per a la contractació de la policia turística.

El meu grup ja fa temps que defensa un altre model, no hem estat mai d'acord amb la figura de la policia turística, tal i com venia regulada a l'actual Llei de coordinació de policies locals, ja que aquesta policia turística ha creat una inestabilitat a les plantilles. Però allò que no es pot fer des del nostre punt de vista, és carregar-se d'una plomada aquesta figura, sense preveure un règim transitori, o un Pla d'estabilitat laboral, tal i com nosaltres proposàvem a les nostres esmenes, posant en perill prop de 300 llocs de feina, de policies turístics o de policies locals que reforçaven durant la temporada d'estiu bàsicament.

Hem de dir ara que ja estam en plena temporada turística, que a causa d'aquesta decisió política del Govern del Partit Popular, a dia d'avui s'ha contractat entre un 30 i un 40% menys de policies turística o de reforços de la policia local per a la temporada. I això des del nostre punt de vista és molt negatiu. En altres casos els ajuntaments han hagut de pagar el cent per cent del cost, quan abans el Govern en finançava prop d'un 75%. Hi ha hagut municipis que no han contractat ni un sol policia turístic aquest estiu, quan abans sí rebien l'ajuda i el suport del Govern de les Illes Balears.

No ens val que ens diguin que tot això s'ha compensat amb el fons de seguretat pública, perquè vostès saben que no és així. Aquest fons no es destina íntegrament a la contractació de personal, ja que permet que un 30% sigui, per exemple, per a material, que res no té a veure en la contractació de personal. Tampoc podem entendre com el Govern no ha acceptat la possibilitat, amb l'esmena a la disposició transitòria segona, que a pesar que s'eliminin els policies turístics i auxiliars turístics, no es puguin respectar els contractes que s'han fet enguany dins l'any 2013, però que podien acabar l'any 2014. Això provocarà molts de problemes a aquells ajuntaments que tinguin aquests tipus de contractes de policia turística.

També reprovam la llei perquè consuma, una vegada més, l'aberració que suposa l'eliminació de l'exigència del requisit del català per accedir a una plaça de policia local, quan és un lloc que té precisament una especial relació amb la ciutadania. Tenim dues llengües cooficials, de les quals només n'hi ha una

que és la llengua pròpia, el català, i sorprenentment és l'única que no s'exigeix conèixer per accedir a la funció pública en general i en aquest cas es recull expressament a la Llei de coordinació de policies locals. I reiter, només tenim una llengua pròpia. I ho reiter perquè vaig veure les cares de sorpresa a la Comissió d'Assumptes Institucionals, la setmana passada, per part d'alguns diputats, que tal vegada a hores d'ara encara no s'han assabentat que l'Estatut d'Autonomia, aprovat amb els vots del Partit Popular, diu això, que tenim dues llengües cooficials, de les quals una, i només una, n'és la llengua pròpia, la nostra: el català.

Ja vaig dir que això respon a la fòbia del president cap a la nostra llengua i que la Conselleria d'Administracions Públiques executa sense protestar, com ja varen fer a l'informe que declarava la compatibilitat del president i que, per cert, ara hem sabut que no es varen mirar gaire bé la documentació. Senyores i senyors del Partit Popular, no confonguin la lleialtat, a tirar-se a una piscina sense aigua. Miri, precisament, què li està passant al dia d'avui al Sr. Rajoy amb tot el cas Bárcenas.

Però per acabar, tampoc no podem entendre que no s'hagi donat suport fins ara, per part del Partit Popular, a totes aquelles esmenes que pretenien tenir en compte la particularitat de l'illa de Formentera, tenint en compte -com dic- que té un sol municipi. Per això donarem també suport evidentment, a part de les esmenes que nosaltres hem presentat en aquest sentit, a totes les esmenes presentades per la diputada no adscrita Margalida Font.

I per últim, no podem compartir tampoc que aquesta llei no reculli o vulneri el contingut de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, una sentència ben recent perquè és del 19 de desembre de l'any passat, del 2012, respecte de la lliure designació. La llei manté l'article 39 que regula de forma quasi generalitzada la lliure designació en els llocs de comandament, intendents, comissaris, inspectors, subinspectors, etc. Com dic, ho vaig dir també a l'anterior debat, a l'esmena a la totalitat, una recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ja s'ha pronunciat respecte d'això en un cas molt similar a l'Ajuntament de Palma, que ha provocat que l'Ajuntament de Palma hagi hagut de refer tota la seva relació de llocs de feina, eliminant aquestes lliures designacions perquè el Tribunal Superior de Justícia ha declarat que era il·legal.

Per això, vull reiterar aquí que posam en dubte la legalitat d'aquest article 39 i que si això arriba als tribunals, molt em tem, Sra. Consellera i senyores i senyors diputats, que es pugui arribar a anul·lar. Així i tot, reiter que el text final, el que avui estam debatent aquí, ha millorat respecte el projecte inicial i també que donarem suport a totes les esmenes del Grup Parlamentari MÉS i les esmenes presentades pels diputats no adscrits, Sra. Font i Sr. Pastor.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 4942, 4943, 4944, 4947, 4948, 4949, 4959, 4950, 4953, 4954, 4956, 4957, 4958 i 4960/13, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. El projecte de llei que avui aquesta cambra convertirà, previsiblement, en llei, no és el projecte de llei, no és el text que el Govern va entrar a la cambra per a la seva tramitació. El text actual, dictaminat per la Comissió d'Assumptes Institucionals, ha incorporat esmenes del Partit Socialista, dels diputats no adscrits i del Grup MÉS. Ha estat objecte de múltiples transaccions i incorporacions noves, aprovades per unanimitat.

El text que debatem avui és sense cap dubte millor en redacció, en claredat, en contingut i en més acords. Tot i açò, el text del projecte de llei té des del nostre punt de vista importants mancances i importants punts de desacord que el fan inassumible, inacceptable i -deixi'm que ho digui així-, perjudicial per a la vida del nostre país.

Començ pels acords, encara que només en faré dos apunts, però que em semblen prou significatius. El primer, sense cap dubte fa referència a l'article 22, sobre la prefectura del cos de policia. A la proposta de nova llei feta pel Govern, podia ser cap de policia qualsevol funcionari de la plantilla del cos, nomenat pel batle del municipi per lliure designació, sense necessitat que fos de categoria superior. Fins ara açò no havia estat així, a la llei vigent el cap de policia era nomenat pel batle, entre els membres de la plantilla de major categoria. Per al Grup MÉS amb la proposta del Govern, el cap de policia perdia el seu caràcter de professionalitat, independència i esdevenia un càrrec polítitzat, lligat per l'afinitat ideològica. L'esmena del Grup MÉS i també del Grup Socialista han estat acceptades i, per tant, es recupera el text de la llei actualment vigent i es manté el criteri de jerarquia i professionalitat; una rectificació del Partit Popular assenyada i prou important.

El segon acord es refereix a una cosa molt evident, quasi erràtica diria jo. Són aquells articles que fan referència al deure de fidelitat dels membres del cos de policia i als quals feia referència a la Constitució espanyola i no a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Són errors propis i típics, massa habituals, d'un Govern amb més sensibilitat per Espanya, més fidelitat a Espanya que a les Illes.

Però, com dèiem a l'inici, els desacords superen els acords i el projecte de llei millorat no és la llei que aquest país necessita. Deixi'm que apunti tres d'aquests desacords que es resumeixen i expressen el nostre vot desfavorable. Primer, no rectifica la modificació puntual que va fer la llei del 2005 de coordinació de policies locals, la modificació d'aquesta llei duta a terme a través de la modificació de la Llei de funció pública, a través de la qual el català deixava de ser un requisit per accedir a la funció pública i al cos de policia.

El Govern defensa que el català no ha de ser un requisit aplicable de forma general a tots els catàlegs de llocs de feina i només ho ha de ser en aquells casos en què la seva funció principal és la informació i l'atenció al públic. Podem estar d'acord en què la funció del servidor públic, dit policia, no és exclusivament la d'atendre i informar al públic. Però no em diran que no és una de les seves funcions principals, perquè quines són les funcions principals d'un policia? Qui decideix si la funció principal d'un policia és o no atendre els ciutadans? La consellera d'Administracions Públiques? No, afortunadament no.

Quan la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local, o la Llei 2/1986, de forces i cossos de seguretat, ho expliquen, ho diuen exactament així, diu a l'article 5.2 que el principi bàsic del cos de policia local és les seves relacions amb la comunitat. I en aquest sentit, remarca que, singularment, es tengui en compte observar en tot moment un tracte correcte i acurat en les seves relacions amb els ciutadans. I segueix: En totes les seves intervencions han de proporcionar informació completa i tan àmplia com sigui possible. Açò no és la seva funció, la funció principal del policia, atendre i informar el ciutadà?

Clar que ara la consellera d'Administracions Públiques ha obrat el miracle i ens diu que hi ha autonomia municipal allà on alguns només hi llegíem, només hi vèiem compliment de la llei, i ens ha reiterat que el Govern respectarà, com no pot ser d'una altra manera, l'autonomia municipal, i que, si així ho decideix i així ho interpreta un ajuntament, tots els membres de la policia local, tots, vull entendre tots, i aquest tots és de l'anterior conseller, Simó Gornés, o millor dit, totes les places de policia local, per exemple, poden incorporar el requisit de català. I si un altre ajuntament considera que només han de conèixer el català el cap de policia i l'auxiliar que rep denúncies, ja va bé; vostès troben que açò és seriós?

I és que el coneixement de la llengua oficial pròpia del país no és només una qüestió lligada a la normalització, sinó també la professionalitat, un policia que no pot atendre una àvia en la seva llengua, en català, quan aquesta cau al carrer o demana auxili, és un mal policia. I amb aquesta llei, com amb la modificació de l'anterior, quan s'obvia el català com a requisit, es prescindeix, es redueix de professionalitat. Aquesta llei ens obre el camí a una policia menys capacitada i menys al servei de la gent.

Perquè de la decisió que inclogui la Llei de coordinació és una decisió que afecta el dia a dia de les persones, s'imaginem vostès, senyors diputats, la situació, s'imaginem el president de la comunitat autònoma de les Illes Balears que assisteix a les festes de Sant Joan, rep la protecció del cos de policia de Ciutadella i quan el president es dirigeix a un dels policies, aquest li respon: *no le entiendo, ¿me puede hablar en castellano?* Bé, per a vostès tal vegada açò és una anècdota, però per a un catalanoparlant no ho sol ser i que en molts casos sol acabar malament. Mirin, els posaré un exemple no massa llunyà: un policia, que no sap català, per unes circumstàncies quasi diria jo que raonables, explicables, s'ha d'identificar, ha d'identificar un ciutadà, el ciutadà li parla en català, dret que li reconeix la legislació i que vol exercir, però el policia no pot actuar i es genera el conflicte; un bon policia, coneixedor de la realitat cultural de les Illes, cediria el cas a un company que sí sap català, i un altre faria el que han fet aquests que esment,

posar denúncies, denúncies per *desobediencia de mandato al agente de la autoridad y faltar al respeto al mismo*, una i dues i tres i quatre i cinc, açò és la realitat que vostès estan generant. I aquest és el destí que ens prepara aquesta llei també, i tota la legislació que relega la llengua del país a una llengua prescindible i secundària.

Però, a més, considera que el text dictaminat és insatisfactori no només perquè no recull el requisit de català, qüestió incomprendible de totes totes, sinó per altres motius, perquè desapareix la segona activitat en destí per raó d'edat; perquè desapareix la segona activitat per raó de lactància o maternitat, tot i que es reculli fent referència a la Llei 6/2005, però sempre deixant la darrera decisió i la darrera potestat a l'empresa, a l'ajuntament, en aquest cas, i al batle, cosa que no considerem raonable. I sobretot, i possiblement el més important, amb el qual vol expressar el nostre vot contrari al projecte de llei, té a veure amb què no resol allò que a la seva exposició de motius es diu que justifica la nova llei, la inestabilitat dels anomenats policies turístics.

MÉS, el Grup MÉS havia presentat una esmena a una disposició transitòria que creava un pla d'estabilitat de dos anys, amb l'objectiu d'evitar els contractes de sis o menys mesos, o de menys de sis mesos, i promoure la consolidació de les plantilles, aquest pla es fonamentava en els programes temporals prevists a l'Estatut Bàsic del Treballador Públic per cobrir necessitats no permanents. El contingut de l'esmena, a més, recollia la proposta que precisament feia la Plataforma de policies turístics que va fer, en el seu moment, arribar al Govern, però el Govern els ha tancat la porta, amb unes conseqüències que aquest estiu ja podem constatar: el 2012 hi va haver 220 policies turístics, contractats entre 8 i 9 mesos; el 2013 no arriben a 150, amb contractes que van d'entre 6 i 8 mesos.

Casos concrets? Platja de Palma: redueix el nombre de policies turístics en 20, passa de 35 a 15; Lluçmajor, en redueix 18, passa de 18 a 0; Marratxí, de 4 a 0; Binissalem, de 2 a 0, etc. Aquesta és la conseqüència de l'anunci de la llei que elimina els policies turístics i que ja en el pressupost del 2013 redueix la seva aportació al fons en 1.200.000 euros, el que destina a la contractació de policies.

L'any 2011 el pressupost era de 3.300.000, íntegrament destinats a contractació de personal. El 2013 el pressupost és de 3 milions, dels quals només el 70% es destina a contractació, és a dir, 2.100.000 euros. El pressupost destinat a contractació de policies turístics ha disminuït, per tant, un 37%. Aquesta disminució de l'aportació del Govern, juntament amb el més ajustat pressupost dels ajuntaments i la inseguretat generada per la llei, és la causa d'aquesta disminució de policies turístics.

I per què el Govern no destina el cent per cent del pressupost a la contractació de personal? Idò, perquè abans el Govern ha aprovat un decret d'uniformització dels identificadors policials pel qual s'unifica una nova vestimenta a tota la comunitat autònoma i a la qual s'han d'adaptar els ajuntaments en els propers anys, entre altres motius. Vaja, que aquesta és la lògica d'austeritat del Partit Popular, una lògica que el que fa és precaritzar la situació laboral dels policies turístics, contra allò que havia promès i s'havia compromès el Partit Popular en campanya electoral, el mateix president anunciant als mitjans de comunicació, es recull el seu compromís amb un pla d'estabilitat, d'açò avui res de res. També resta professionalitat als cossos de policies locals i, en definitiva, en tot el conjunt, hi perdem en seguretat ciutadana i en servei a la població, allò que hauria de ser la primera funció, el primer objectiu d'aquesta llei: millorar en seguretat i en servei a la ciutadania.

Creim en aquest sentit que és un fracàs i per açò no donarem suport a aquest projecte de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes, RGE núm. 4855, 4856, 4857, 4858, 4859, 4860, 4865, 4866, 4867, 4868, 4876, 4870, 4871, 4872, 4873, 4875 i 4854/13, té la paraula la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Passaré de seguida a explicar amb detall cada una de les esmenes que la coalició que representem hem presentat a aquest projecte de llei que ens ocupa i que mantenim en aquesta sessió plenària.

Però abans voldria fer una sèrie de consideracions o valoracions prèvies, una de positiva, en el sentit de valorar l'interès d'apropar postures, així com agrair també l'esforç de tots els grups que han fet la feina de ponència. Però, al mateix temps, manifestar i deixar constància que hi ha aspectes d'aquest projecte de llei que no compartim i que posam en qüestió. Un projecte de llei que permet suprimir i, de fet suprimeix, la figura del policia turística, que, per cert, aquest cos va ser creat arran d'una llei que va promoure el Partit Popular amb la Llei de coordinació policial; com deia, és a la disposició transitòria segona, que diu que els ajuntaments que a les seves plantilles tinguin places de policies turístics i policies auxiliars turístics les poden mantenir fins dia 31 de desembre del 2013, data a partir de la qual quedaran extingides. Clar, molt clar aquest aspecte de la llei, una contradicció més amb les seves polítiques.

L'any 2011 era el Partit Popular que exigia al Govern el seu compromís a mantenir la policia turística, i ara, que vostès tenen l'oportunitat de mantenir una figura imprescindible per a vostès i per a nosaltres, van i la fan desaparèixer, i ho fan sense que s'hagi previst cap tipus de disposició transitòria, que hagués permès als ajuntaments l'adaptació a la nova situació. Això fa que els ajuntaments tinguin menys suport econòmic a l'hora de contractar policies locals de reforç a l'estiu. Les conseqüències d'aquesta llei ja s'han fet notar aquest estiu, on els ajuntaments

han contractat menys policies locals, per la manca de suport econòmic del Govern de les Illes Balears.

En aquests moments, en relació amb l'estiu del 2012, hi ha més o manco uns 100 policies menys i aquest resultat d'aquesta menor contractació l'hauré d'avaluar fins a finals de l'estiu i veure quins efectes a l'hora d'atendre totes aquelles circumstàncies que requereixen els cossos policials. El text proposat no respecte l'autonomia local dels ajuntaments, que fent ús de la seva voluntat expressa i la seva independència han acordat mantenir el català com a requisit.

Per acabar amb les valoracions, significar de forma clara que aquest projecte de llei no té present la realitat d'una illa, com a Formentera, en cap moment fa referència a les especificitats pròpies d'aquesta illa, quan a les singularitats estipulades al nostre Estatut d'Autonomia, donat que són diferents a les de les altres illes. Així, el Consell Insular de Formentera, de conformitat amb l'establert a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, segons la redacció derivada de la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, que va crear específicament aquest consell insular, una institució molt singular en el panorama del dret públic espanyol, un consell insular que és una entitat amb doble personalitat jurídica, consell i ajuntament.

Segons el propi Estatut d'Autonomia, el Consell de Formentera és un consell insular ajuntament per a l'illa municipi d'aquest nom, a això s'hi ha d'afegir la singularitat extrema del fet insular que a Formentera, els innumerables handicaps que aquesta insularitat proposa especialment físics i geogràfics. Assenyalades les diferències que com a illa té Formentera amb les altres illes de la nostra comunitat, una illa, vull recordar, amb un únic municipi, entenem que aquest projecte de llei hauria de contemplar aquesta singularitat única i donar la possibilitat a Formentera d'associar-se amb altres municipis d'altres illes amb totes les garanties d'igualtat envers els altres municipis.

Ara ja pas a les esmenes amb detall, hem presentat 24 esmenes, de les quals i després de la ponència en mantenim 17. Les esmenes 4855, a l'article 3; la número 4856, a l'article 6, i la número 4857, a l'article, van d'acord amb les especificitats pròpies de l'illa de Formentera i que recull l'Estatut d'Autonomia en els seus articles 39 i 61.3.

L'esmena 4855, té com a objectiu el reconeixement de la doble personalitat jurídica com a consell i com ajuntament, tal i com indica l'Estatut d'Autonomia. La 4856, a l'article 6, fa referència a l'àmbit territorial d'actuació, dóna la possibilitat que els membres dels cossos de policia local puguin actuar fora del seu terme municipal quan siguin requerits per l'autoritat competent en situacions d'emergències i amb l'autorització prèvia dels batles respectius; això, en principi, pareix molt viable quan els municipis són limítrofes a l'illa que tinguin més d'un municipi, però no a Formentera, que només té un municipi. Per tant, s'hauria d'habilitar una manera especial per a ella, donat que no existeix cap contigüitat física amb cap altre municipi.

L'esmena 4857, a l'article 8, aquest article disposa sobre les associacions de municipis en matèria de policia local; de nou es fa referència als municipis limítrofes, en aquest cas, els que no disposin separatament de recursos suficients per prestar el servei de policia local, diu que podran associar-se per a l'execució de les funcions assignades aquests policies, però l'illa de Formentera mai no podrà associar-se d'aquesta forma, donada la seva situació particular d'únic municipi. L'esmena presentada vol insistir a fer una referència a la situació especial d'aquesta illa.

A l'article 10, a la lletra g), hem presentat una esmena, la 4858, que vol afegir el text o fer referència a la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades.

La 4859, a l'article 15, pretén incloure la Comissió de coordinació de policies locals de les Illes Balears, és a dir, vol incloure i garantir la presència sindical a un òrgan de coordinació on entenem que la seva presència és essencial.

A l'article 17 hem presentat una esmena, la 4860, que va en la direcció, en el cas de Formentera, de possibilitar la seva incorporació al consell de coordinació a l'àrea de qualsevol altre municipi que tenguí problemàtiques comuns de seguretat pública.

L'esmena 4865 presentada, i que correspon a l'article 30.2, quan disposa que correspon al Govern balear les competències sobre la formació dels cossos de policia local i la determinació de les bases dels programes mínims que s'han d'ajustar a les convocatòries que aprovin els ajuntaments per als processos selectius d'accés a la provisió de llocs de treball i a la promoció, aquest article no clarifica si seria només per als funcionaris de carrera o per als altres cossos, també perquè, en principi, policies interins només en podríem tenir aquest any, per tant s'hauria d'incloure en el tribunal d'exàmens de policia un representant de la comunitat autònoma, ja que són els competents en matèria de formació.

L'esmena 4866, aquí ens trobam davant un article del projecte de llei, el 30. j), que va en la línia una vegada més, ens trobam amb l'aversion, amb la fòbia lingüística que destacats membres del Govern en fan bandera i que ja ha tengut constància a lleis com la de funció pública o el decret de trilingüisme. Els policies locals tenen un contacte innegable amb la ciutadania que fa necessari que tenguin els coneixements de la llengua catalana suficients com els tenia fins ara i així poder atendre qualsevol de les dues llengües cooficials en el conjunt dels ciutadans de la nostra comunitat. A partir d'ara, segons les seves lleis, ja no serà necessari conèixer la llengua pròpia, el català; hem presentat aquesta esmena intentant, primer, perquè hi creiem i, segon, perquè intentarem aturar aquest disbarat.

A l'article 44 hem presentat una esmena, la 4867, creim que seria més ajustat a una redacció on s'ha d'especificar que s'han d'acomplir tots els requisits que formulen i que han d'acomplir els membres dels cossos de policia local per sol·licitar i que se'ls autoritzi una permuta.

L'esmena 4868, presentada a l'article 48.e), aquest article només fa menció a lletrats o lletrades i procuradors i procuradores, segons es desprèn de la seva redacció, a professionals externs als serveis jurídics de la corporació. Això, en principi, va en contra de l'estipulat a l'article 551 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol; mentre que a l'apartat f) del mateix article es fa referència a l'obligació, i no a la possibilitat, que les seves compareixences davant l'autoritat judicial, derivades d'actes de servei, han de ser assistits per un lletrat o lletrada dels serveis municipals i als serveis de l'ajuntament. La nostra esmena va en el sentit que siguin assistits pels serveis jurídics municipals.

L'esmena 4876, a l'article 54, fa referència als deures dels policies locals; entenem que hauria de ser un deure del policia local atendre el ciutadà en la qual s'hi adreça el ciutadà, sempre que en sigui alguna de les dues cooficials, castellà i català.

A l'esmena 4870, presentada a l'article 71, es fa referència a les sancions disciplinàries; proposam que la sanció per faltes greus puguin ser sancionades amb suspensió de funcions i pèrdua de remuneració de 5 dies fins a 3 anys, i no fins a 3 mesos, com diu l'article 71.2, tenint en compte que les faltes molt greus se sancionen fins a 6 anys.

A l'article 74.2 hem presentat l'esmena 4871. Després de la lectura de l'article s'entén que si són procediments sancionadors per faltes lleus o greus, simplement s'arxiva el procediment i no fa falta continuar fins a la seva resolució; entenem que s'hauria de continuar fins a la seva resolució, també en els procediments greus, no només els molt greus, de forma que seran els lleus els que podran declarar-se com a extingits en aquests casos.

L'esmena 4872, presentada a l'article 80, i que fa referència al nomenament d'instructor en procediments disciplinaris per faltes greus o molt greus, designa, en el punt segon, que serà una persona inscrita en borsa, que, a aquests efectes, gestiona la direcció general competent en matèria de coordinació de policies locals. Entenem que en els procediments per faltes lleus podria afegir-s'hi que l'instructor serà un funcionari de la corporació del grup A1 o A2.

L'esmena 4873, a l'article 82.2, entenem que caldria ponderar la idoneïtat que un expedientat o expedientada pugui assistir a la prova testifical, sobretot en casos més greus; s'hauria de veure la rellevància que té el fet de l'assistència de l'expedient.

L'esmena 4875, a l'article 93, ens remetem a l'argumentació de l'article de l'esmena, de l'altra esmena a l'article 82; és a dir, entenem que s'hauria de ponderar l'assistència de la persona expedientada.

I per últim, l'esmena 4854 a l'exposició de motius, entenem que el títol i l'exposició de motius hauria d'incloure i tenir en compte la singularitat extrema del fet insular del Consell/Ajuntament de Formentera.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes RGE núm. 4844 i 4843/13, té la paraula el diputat no adscrit, Sr. Pastor i Cabrer, per un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. També, com en l'altra llei, intentarem també no esgotar el temps, ja que són únicament dues esmenes les que hem presentat.

M'agradaria començar dient que avui estam tramitant la modificació de la Llei de coordinació de policies locals i que al final qui l'haurà de gestionar són les entitats locals, els propis ajuntaments. Per tant, no m'atreviria a valorar amb profunditat aquesta llei, perquè sense cap dubte els resultats els coneixem al llarg del temps. Record encara aquella llei a la qual nosaltres vàrem donar suport l'any 2005, on semblava que tot eren coses bones, ens vàrem adonar que era una autèntica ruïna per als ajuntaments. I pocs mesos després el que vàrem haver de fer va ser augmentar el sou pràcticament a totes les plantilles de les Illes Balears, malgrat en aquell cas la llei no ho permetia.

També una llei que tenia la figura del policia turístic, a dia d'avui ja consideram que és una figura que s'havia de modificar, per tant, estam d'acord en aquest cas amb la redacció, perquè comencen a venir els problemes amb els policies turístics. Són policies que al final el que fan és fer les mateixes funcions que un altre policia i ja tenim damunt la taula certs contenciosos que precisament van en aquest sentit. Aleshores pensam que a pesar que és una figura que ha estat molt vàlida, ha estat molt bona i molt pràctica i molt útil per als ajuntaments, a dia d'avui també s'havia de regular.

Com d'altres efectes en aquest cas que tindrà aquesta llei. Anunciar en aquest cas que votaré tots els articles, llevat dels dos als quals he presentat esmenes. Segurament, si jo no tengués l'experiència local, moltes d'aquestes coses també les canviariem, però entenem que una llei com aquesta, que ens consta que ve del consens també de la majoria dels agents, consideram que forma part de la tasca que ha de tenir el Govern o les administracions d'arribar a acords, i segurament no és l'acord que a nosaltres ens agradaria, però si així és, i en aquest cas ho hem consultat als nostres agents, realment té el consens, pensam que és el millor. Cercar en aquest cas l'enfrontament o la confrontació amb els policies, pensam que no seria una línia adequada, per tant aplaudim que això hagi vengut fruit del consens.

Nosaltres ens dirigirem en aquest cas o explicaré per què presentam aquestes esmenes. Algú pot pensar que realment ni tan sols feia falta que fes menció a allò del català en aquesta llei, ja que realment el que fa és adaptar-se a la llei de modificació de la Llei de funció pública que vàrem aprovar ara aproximadament fa un any, i que deia així. "Es modifica la redacció de l'apartat 3 de l'article 32 de la Llei 6/2005, diu: El coneixement de la llengua catalana no serà, de manera general, un requisit per accedir als cossos de la policia local i la policia auxiliar en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears". És el que li deia l'altre dia a la consellera, que es

donava llibertat als ajuntaments per decidir què volien fer amb les seves plantilles, evidentment no hi podem estar d'acord, perquè l'important no és el que es diu, sinó el que no es diu. Evidentment, els ajuntaments tenen la llibertat de decidir en els seus ajuntaments què faran a les seves plantilles, si s'adapten a la llei, evidentment. Per tant, aquesta llibertat ja deixa d'existir.

I en aquest cas nosaltres per què pensam que el català, en aquest cas concret dels policies locals, hauria de ser un requisit a tota la plantilla? Perquè si agafam la Llei Orgànica 2/86, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, diu: "Els cossos de policia local hauran d'exercir les següents funcions: a) Protegir les autoritats de les corporacions locals i vigilància i custòdia d'edificis o instal·lacions." El company Nel Martí posava un exemple molt clar, protegir les autoritats, el president se'n va a Ciutadella i en aquest cas un policia local podia no entendre'l quan el president s'hi dirigeix en la seva llengua. Per tant, pensam que és necessari que sigui requisit.

"b) Ordenar i senyalitzar i dirigir el trànsit en el casc urbà". També pensam que per dirigir el trànsit, què millor en aquest cas que un usuari, que es vol dirigir a un policia local quan l'atura, s'hi pugui dirigir en la seva llengua.

"c) Instruir atestats per accident de circulació dins el casc urbà". Què millor o què més recomanable que quan hi ha un accident dins el casc urbà, tu et puguis dirigir a l'agent de policia amb la teva llengua pròpia.

"e) Participar en les funcions de policia judicial". Exactament el mateix.

"f) Prestar auxili en casos d'accident, catàstrofe o calamitat pública". Què millor, en aquest cas, que un cas d'emergència, un accident, etcètera, un ciutadà que a un moment donat es troba apurat i realment ho està passant malament, es pugui dirigir a un policia local del seu municipi en la seva llengua pròpia.

"g) Efectuar diligències de prevenció quant a actuacions per evitar la comissió d'actes delictius". Exactament el mateix.

"h) Vigilar els espais públics i col·laborar amb les forces i cossos de seguretat". Vigilar els espais públics, què millor o què més necessari que un policia local es pugui dirigir als seus ciutadans en la seva llengua pròpia.

"i) Cooperar en la resolució de conflictes privats, quan siguin requerits". Què millor que realment un policia local pugui atendre els seus ciutadans en la seva llengua pròpia.

Per tant, nosaltres què pensam? Que quan es posa específicament aquest apartat de disposició final tercera i no va amb allò general, és perquè realment saben perfectament que un policia local, una de les seves funcions principals és dirigir-se i atendre el públic. Però perquè no se'ls escapàs absolutament res, per deixar-ho tot ben fermadet, ja posen un article que fa referència a la policia local. I com que també seria necessari posar-ho a la Llei de policies locals, li tornen posar per si de cas a algú se li hagués escapat. Pensam i ens reafirmam que és un error, que l'únic que fa és crear conflictes i generar conflictes. Ens sembla impensable que municipis que tenen un sol policia local, dos sols policies locals, puguin tenir tot el seu cos de policies que no sàpiguen la llengua pròpia de la seva comunitat, ens sembla gravíssim, ens sembla gravíssim. Perquè un policia local no és aquell que li deim: ara estaràs a telefonia; no, no, no, els policies locals van rotant, dependrà de les seves circumstàncies personals, d'edat, familiars, que a un moment donat ocuparà el càrrec o el lloc de telefonista o d'atenció al públic, o patollarà a la nit, o patollarà de dia, o anirà amb la policia muntada, o a anirà a la policia de barri, dependrà de les seves necessitats. Per tant, aquest policia va rodant. Si tu no li has exigit el català quan entri, podrà ocupar qualsevol altre lloc, o estarà limitat per ocupar qualsevol altre lloc, per exemple de telefonia, perquè no podrà atendre els ciutadans en la seva pròpia llengua.

Ens sembla innecessari, ens sembla que divideix. Conflictes en els ajuntaments ja n'hi ha cada dia, d'agents que en un moment de conflicte no atenen els seus ciutadans en la llengua que ells volen, sigui la castellana o sigui la catalana. Defensem el dret del ciutadà de poder-se dirigir a l'administració, als seus agents, als quals paga amb els seus impostos, en la llengua que ells vulguin, amb total llibertat. I a dia d'avui, amb aquesta llei, no ho poden fer. Això genera conflictes. A l'Ajuntament de Manacor fa cosa de dos mesos, hem tengut un conflicte lingüístic amb una persona del carrer normal, que fa feina, que es dirigeix al seu agent i ell considera que se l'ha d'atendre en la seva llengua. Això genera tensió, això genera divisió. Jo crec que en el moments en què estam, el darrer que necessitam, precisament en el carrer amb els nostres conciutadans, és divisió. Jo crec que la llengua és una cosa que en provoca, en els darrers temps ho hem vist i pot arribar a límits que jo crec que no hi haurien d'arribar mai.

Per tant, jo els demanaria que ho reconsiderin, sé que no ho faran, jo ho he intentat de la manera formal amb vostè i de la manera informal. Per tant, sé que no canviaran. Però jo volia deixar palès i constància que no estic d'acord i per què no hi estic d'acord.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pastor. En torn en contra té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, el diputat Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Volem manifestar la nostra satisfacció des del Grup Parlamentari Popular pel que ha estat una feina jo crec que positiva, de diàleg i d'aproximació entre les diferents formacions polítiques, per tal de tenir un text perfeccionat, un text millor, un text que jo crec que ens ha apropat a totes les forces parlamentàries per tal de tenir una Llei de coordinació de policies locals real, assenyada i que és important, perquè consideram que és una llei necessària i una llei important per tal de poder tenir una bona coordinació, per tal de poder tenir un cos policial més homogeni i per tal de tenir manco diferències entre la coordinació dels distints municipis. Per tant, una llei necessària.

Creim que s'ha fet un esforç per part de la nostra formació política i crec que, a més a més, jo destacaria..., primer de tot vull aclarir que la Sra. Pilar Costa ha comentat que el Partit Popular no li havia acceptat l'esmena RGE núm. 4922, que fa referència a l'article 39, i li volíem dir, Sra. Costa, que nosaltres li acceptarem l'esmena. Per tant, ho incorporam al paquet d'esmenes que teníem acordades. Per tant, sí hi estam d'acord, era una esmena de substitució, que diu: "La lliure designació és un sistema de provisió dels llocs de feina excepcional per als casos que impliquin una elevada responsabilitat o que requereixin una confiança personal per exercir les seves funcions, com és el cas de la prefectura del cos". Per tant, aquesta esmena estaria acceptada.

També vàrem acceptar a l'article 18, la composició del consell de coordinació, garantir un representant d'Eivissa i un de Formentera, eren dues esmenes, una de la diputada no adscrita, Margalida Font, i una altra del PSIB-PSOE.

A l'article 22, també relatiu a la prefectura del cos: "El nomenament del cap de cada cos de policia local correspon al batle, pel procediment de lliure designació, entre els funcionaris de carrera que tinguin la màxima categoria a la plantilla del cos del mateix municipi, o entre funcionaris de carrera o cossos de policies locals d'altres municipis o d'altres cossos o forces de seguretat, sempre que pertanyin a una categoria igual o superior a la plaça que s'ha de proveir." Aquesta era l'esmena que s'havia presentat i nosaltres vàrem arribar a l'acord de mantenir la redacció de la llei anterior, per tant, no queda únicament i exclusivament circumscrita l'elecció a policies locals, sinó també a altres cossos de les forces de seguretat de l'Estat, per tant vàrem ampliar aquesta possibilitat. També esmenes presentades pel Partit Socialista i pel Grup Parlamentari MÉS.

Quant a l'article 24, s'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 4, que diu: "Reglamentàriament també es regularan els casos excepcionals en els que serà possible, a pesar de la retirada definitiva de l'arma, l'avaluació en tots els informes tècnics i psicològics a què es fa referència a l'article 24, la recuperació de l'arma reglamentària." Aquesta era una esmena del PSIB-PSOE i per tant també la vàrem admetre.

A l'article 26 dues esmenes, una sintàctica, presentada per la diputada Margalida Font, que fa referència a afegir "als actes institucionals". Però després, bé pràcticament aquesta ve també per l'esmena que presenta el Grup Parlamentari MÉS, que és de substitució, substituir l'apartat 3 de l'article 26, al final vàrem acceptar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS, i consideràvem que aquesta redacció era més adient i més assenyada.

Quant a l'article 29, esmena per substituir "Comunitat Europea" per "Unió Europea", als punts 2 i 5 de l'article 29, tant presentades per la diputada no adscrita, Margalida Font, com pel Partit Socialista. També consideram que és més adient "Unió Europea".

També a l'article 29.5, s'accepta l'esmena del Partit Socialista, és una esmena transaccionada i acceptam substituir "certificar" per "homologar", pel que fa a la formació en línia i a distància. Homologar pot ser gratuït, o no, vostès parlaven d'homologació gratuïta, però nosaltres consideràvem que substituir aquest terme "certificar" per "homologar", dóna possibilitat a l'administració, depenent del moment, bé, pot triar si ha de ser o no ha de ser gratuït. En qualsevol cas, consideram que aquesta paraula era més assenyada.

També s'ha acceptat una altra esmena del Partit Socialista, relativa a la formació en línia i a distància no reglada, per tal que els cursos fets amb anterioritat a la present llei, seran valorats i se'ls aplica el reglament marc de mesures urgents de les policies locals.

Quant a l'article 41, també hi ha hagut una transacció de l'esmena del Partit Socialista, relativa a la borsa de treball dels ajuntaments per cobrir vacants. Igualment també s'ha transaccionat l'esmena del Grup Parlamentari MÉS que va en el mateix sentit.

Quant a l'article 42, s'afegeix a l'apartat 3: "en els termes que s'estableixin reglamentàriament". Esmena del Partit Socialista i que va en la mateixa línia també que l'esmena presentada pel Grup Parlamentari MÉS.

Quant a l'article 45, els reciclatges per a la reincorporació del policia a l'excedència. S'ha de fer una vegada reincorporat de forma activa i no abans de la seva reincorporació, com deia la redacció originària, per tant, també s'accepta l'esmena del PSIB. Aquí també hi havia una petició per part dels sindicats, que deien que efectivament hi havia una situació que no se sabia molt bé quina cobertura legal podia tenir aquella persona que estava en excedència i no havia estat reincorporada, aquesta persona no podia rebre aquests cursos de formació per part de l'EBAP per tal de reincorporar-se. Per tant, aquesta modificació de l'article 45 és absolutament assenyada.

Quant a l'article 59, hem considerat més adient la redacció de l'esmena del PSIB, que proposa la substitució de l'apartat primer, pel que fa a l'ocupació de la segona activitat.

Quant a l'article 68, acceptam les esmenes de la diputada Margalida Font, del PSIB i del Grup Parlamentari MÉS. Parlam d'infraccions. L'incompliment de la Constitució "o" de l'Estatut d'Autonomia, més que "i", per això vàrem fer una transacció, perquè això implicaria que aquesta infracció és, si s'incompleix, una o una altra, no una i l'altra. En definitiva no seria tan adient.

Quant a l'article 87.4, acceptam l'esmena de Margalida Font: "S'ha de posar en coneixement del batle, en un termini de 15 dies". Per tant, aquest termini ens pareixia assenyat.

I quant a l'article 102.1, substituir "6 mesos" per "12 mesos", com pretenia l'esmena de la diputada Margalida Font, 6 mesos consideram que era millor.

Quant a la disposició transitòria sisena, hem acceptat la redacció que proposa, o vàrem acceptar en el seu moment, la redacció que proposa el Grup Parlamentari Socialista, ja que la consideram també més assenyada; concretament diu: "Les faltes disciplinàries, comeses amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, seran sancionades de conformitat amb la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de policies locals de les Illes Balears, a no ser que les disposicions d'aquesta llei siguin més favorables a l'interessat. En qualsevol cas s'aplica la norma més favorable". Per tant, també la vàrem acceptar.

Igualment també acceptàrem la disposició transitòria sisena bis i la disposició transitòria sisena ter del PSIB-PSOE.

Per tant, agrair la col·laboració de tots els grups parlamentaris i també el to constructiu que vàrem mantenir, tant en la ponència com en la comissió. Així mateix també vàrem introduir una disposició final que modifica la Llei 20/2006, municipal de règim local de les Illes Balears, que seria afegir a l'article 205.3, apartat c): "El fons de seguretat pública es distribuirà d'acord amb la normativa específica que resulti d'aplicació i sense perjudici, si escau, del caràcter plurianual de la imputació pressupostària, en funció de l'exercici en què s'hagi de dur a terme la justificació de les despeses per part dels ajuntaments". Per tant, aquesta modificació és important per poder donar liquiditat a les partides pressupostàries que afecten el fons de seguretat.

Quant a l'article 98, hem detectat una errada de tipus formal, fa remissió l'article 98 a l'article 97.2 i aquest no existeix, i hem vist que feia referència o volia fer referència a l'article 96. És a dir, l'article 98 es remet a una sèrie d'articles, a l'article 97.2 és un d'aquests, i realment el que volia dir el legislador és una remissió a l'article 96. Per tant, com que és un error de tipus formal, ho dic perquè consti en acta i si els serveis jurídics ho poden rectificar.

Volíem comentar el tema que comentava la diputada Margalida Font, d'aquelles esmenes que feien referència a l'article 3, sobre les particularitats de l'illa de Formentera. Nosaltres no compartim el seu posicionament, sabem el que vostè diu i el que vostè pretén, però aquesta és una llei d'àmbit municipal i el municipi de Formentera, en aquest sentit, ja té representant en el Consell pitiús per tant, el municipi de Formentera no és que sigui menyspreat ni que quedi desplaçat, sinó que, en aquest sentit, la llei li dóna una cobertura legal perfectament equiparable a qualsevol municipi. Per tant, nosaltres entenem que aquí no cal fer aquesta distinció que fa l'Estatut d'Autonomia, quan parla de l'illa de Formentera, com a consell insular, perquè no parlam d'una competència pròpia d'un consell insular sinó que parlam d'una competència municipal. Per tant, per això no compartim aquestes esmenes que vostè ha presentat.

Vostès també han parlat de les policies contractades els darrers anys. Jo volia comentar que l'any 2010 es varen contractar 253 policies, el 2011...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'acabar.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, Sra. Presidenta.

El 2011, 243; el 2012, 235, per tant, minva el nombre d'interins contractats temporalment. Quant al 2013 no es pot saber encara fins que no es publiqui la resolució del fons, però insistesc que aquesta és l'evolució.

En qualsevol cas, insistir, vull agrair la predisposició dels grups parlamentaris per tota la feina que s'ha feta en comissió i en ponència i per millorar un text que segur serà molt necessari i molt útil per als interessos generals de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara per a les rèpliques. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. I una vegada més volem ressaltar efectivament, com ha fet ara també el Grup Parlamentari Popular, la possibilitat i la diferència que hi ha entre tramitar una llei de forma ordinària que no els decrets lleis que massa acostumats, desgraciadament, ens té el Govern perquè això ha permès aquesta tramitació ordinària, que en el període d'esmenes, en la ponència i en la comissió haguem pogut arribar a acords en la redacció d'alguns dels articles. Vull agrair també la incorporació d'aquesta nova esmena, de la 4922, que fa referència a l'article 39 que, efectivament, jo m'he referit en la meua intervenció, sobre la lliure designació i celebrar que el Govern accepti, com nosaltres enteníem que no podia ser d'una altra manera, adaptar-se al que la jurisprudència en aquestes illes ja ha marcat a recents sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Només desitjar, si m'ho permeten, que en aquesta mateixa adaptació a sentències del Tribunal Superior de Justícia el Govern hi tengui la mateixa celeritat.

Per tant, votarem a favor d'aquells articles als quals s'han incorporat les esmenes presentades pel meu grup, i amb les altres, en el cas d'aquells als quals no s'havien presentat esmenes, el meu grup s'abstindrà i evidentment mantendrem el nostre vot en contra en el cas de l'articulat on no s'han acceptat les nostres esmenes que, essencialment, feien referència a la desaparició de la policia turística, sense que s'hagi tengut en compte aquest període transitori i també l'eliminació de la nostra llengua pròpia com un requisit per accedir a la funció pública, en aquest cas, als cossos de policia local dels ens locals, dels ajuntaments.

Però bé, vull acabar per ressaltar el que ha suposat acords en bona part de les esmenes presentades pels diferents grups, vull agrair també la predisposició de tots els grups, del Grup Popular que dona suport al Govern, i també, per suposat, al Govern perquè sense la seva voluntat aquest acord tampoc no hagués estat possible.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Nel Martí, cinc minuts, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo vull destacar i lamentar que no hagin estat possibles acords o aproximacions en qüestions que ja són permanents i constants en aquesta cambra, i és la referida, per exemple, a la llengua catalana. Deia en la primera intervenció que la Llei 2/1986, de les forces i cossos de seguretat, deixen clar que el principi, un dels principis bàsics del cos de la policia, de la policia local, són les relacions amb la comunitat i que en aquest sentit es remarca que s'ha de fer tot allò que sigui necessari perquè el professional, el policia, pugui atendre de forma correcta i acurada en les seves relacions amb els ciutadans. Aquesta llei açò no ho facilita, no ho fa possible, tot el contrari, és una llei que genera i propicia el conflicte lingüístic i el resol, com ara, amb les eines i instruments que tenim a l'abast, amb sancions, amb sancions a aquells ciutadans que es volen expressar en la seva llengua, en aquest cas en la llengua catalana, i el policia no té la capacitat, i aquesta llei no l'ajuda, a respondre i a fer-ho en català. I li exposava i li deia que aquestes sancions no són una hipòtesi sinó que són una realitat, sancions de 100, de 200 euros, sancions administratives per als ciutadans que es veuen embolicats en un conflicte que lògicament no haurien de patir.

En segon lloc, destacar també la voluntat d'arribar a acords, però també la manca de diàleg en la tramitació. Jo vull recordar, primer, el desacord amb allò que havia d'haver estat tramitat inicialment amb el consell, a través del Consell Balear de la Funció Pública, perquè afecta totes les plantilles dels diferents municipis, així ho recull la Llei de funció pública de les Illes Balears, i va ser després de la reacció i la demanda sindical que aquella participació es dugués a terme.

O també la participació del col·lectiu de policies turístics que jo crec que és important recordar que és una figura creada per una llei, la Llei de coordinació policial, impulsada pel Partit Popular, i una figura que crec que mereixia una millor resposta, una resposta a uns policies que esperaven que fos reconeguda i considerada la seva situació i que es resolgués en forma d'una mesura transitòria, de mesures transitòries, que evitessin allò que sense cap dubte ja veim aquest estiu que és que molts d'aquests policies queden sense feina i els municipis també tenen menys capacitat per contractar policies turístics. És una llei, diria, poc ambiciosa i que es manté en aquell model que genera persones formades amb recursos públics i que no troben ni tenen expectativa de trobar un lloc de feina. És per tot açò que esperàvem que aquesta llei fos més ambiciosa i fos més real, donés respostes reals a la situació que tenen i que necessiten els nostres municipis.

Vull anunciar els vots favorables a les esmenes del Partit Socialista, també a les dels diputats no adscrits, i suport a aquells articles que recullen les esmenes que ha presentat el Grup MÉS i també la resta de grups, Socialista i diputats no adscrits. I en canvi, vot contrari i abstenció a la resta d'articulat que consideram, com deia abans, que no respon a les necessitats que els nostres municipis i els nostres ciutadans quant a seguretat i atenció requereixen i necessiten en aquests moments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica. Té la paraula la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, presidenta. A veure, Sr. Rubio, jo simplement dir-li que en el panorama de les Illes Balears només hi ha una única institució que sigui, que tenguí doble personalitat, tant jurídica com consell i ajuntament, una única. És a dir, són tres diferencials absolutament en tots els altres municipis. Jo lament profundament que no s'hagi acceptat cap de les esmenes que anaven en aquest sentit de reconèixer aquests tres diferencials que els he relacionat, o he intentat relacionar-li a la meua primera intervenció, i que no els reconec jo, és que els reconeix el mateix Estatut d'Autonomia. Ens queda molt clar, després de les seves paraules, que vostès seguiran amb una llei, com hem pogut comprovar, que no té present una realitat nova i no reconeix aquestes singularitats específiques i reconegudes, ja li dic, pel propi Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

El Consell/Ajuntament de Formentera, com li he dit, és una única, és l'única institució que té aquesta realitat. El que pretenem amb les nostres esmenes és aquest reconeixement, els tres diferencials fonamentals que vénen recollits per l'Estatut, com li he dit. Aquest projecte de llei, de ser aprovat amb aquests termes actuals, serà de difícil, ja vaig tenir temps de comentar-li, serà de difícil aplicació a Formentera si la norma no preveu les característiques especials de l'illa, i que les nostres esmenes pretenien millorar en la línia d'adequar aquesta norma a la realitat d'una illa que vostès, segons la nostra opinió, han obviat en el text d'aquest projecte de llei.

Un altre dels punts important i al qual em referiré d'aquesta llei, i amb el qual no podem estar-hi d'acord, és que aquesta norma no contempla la llengua catalana com a requisit. Vostès continuen amb la seva deriva i actitud totalment restrictiva i ara els policies no tendran ja l'obligació de saber la llengua pròpia d'aquestes illes.

A mi, i ja per acabar, si m'ho permeten, m'agradaria i els agrairia que de forma clara diguessin què faran si un ajuntament o consell estima que tota la seva plantilla del cos de policia necessita conèixer la seva llengua pròpia d'aquesta comunitat, i que ho incorpori a la relació de feina de forma justificada? M'agradaria saber i que em contestessin si aquesta serà impugnada o no serà impugnada. Aquesta és una de les preguntes que em fan contínuament. Jo, Sr. Rubio, tenc molt clara la meua resposta, ara esper la seva.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del diputat no adscrit. No vol intervenir. Doncs, en torn de contrarèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sí, efectivament, no ens posarem d'acord amb el tema del català, jo crec que no és cap novetat en aquest parlament. Nosaltres en el començament de la legislatura ja vàrem deixar molt clara quina era la nostra postura, vàrem deixar molt clara quina era la nostra postura del que havia de ser un requisit i del que no per accedir a la funció pública i nosaltres consideràvem que la nostra llengua havia de ser un mèrit i no un requisit per accedir a la funció pública. Nosaltres vàrem fer una modificació de la Llei de funció pública en el seu moment, ens mantenim, la defensam i, per tant, serem coherents amb totes aquelles lleis que afectin aquesta matèria, maldament siguin regulades a altres lleis perquè, si no, faríem un discurs absolutament incongruent i, per tant, no podem anar en contra del nostre programa ni dels fets que nosaltres hem...

(Remor de veus)

... ni dels fets ni de les regulacions que nosaltres hem defensat en aquesta cambra parlamentària.

Quant al tema de la policia turística, la policia turística mai no ha estat una categoria distinta de la policia sinó una especialitat. Nosaltres pensam que és molt més assenyat el model que proposa aquesta llei, concretament s'ha posat en marxa el Servei Policial d'Atenció al Turista com una provat pilot en el municipi d'Andratx, que va ser presentat per la consellera d'Administracions Públiques i el director general i que funciona extraordinàriament bé, en el qual es vol posar en valor la indústria turística de les Illes Balears. La seva finalitat serà dur a terme un treball preventiu per minimitzar les possibilitats de risc de victimització dels turistes i una tasca dissuasiva sobre els delinqüents.

És important també el tema de la formació específica dels agents de policia per afrontar la problemàtica relacionada amb els turistes i la creació d'aquest fons de seguretat pública que es crea per donar aquestes ajudes econòmiques als diferents municipis perquè pugin, efectivament, contribuir a l'estabilitat de les seves plantilles, contribuir a la coordinació policial, contribuir a la millora de la qualitat dels serveis policials, dur un sistema de justificació de les despeses derivades dels doblers aportats al fons per garantir la seva correcta utilització.

En definitiva, consideram que aquest és un model molt més adient, és un model, a més, que pretén tenir una policia local més coordinada en l'àmbit supramunicipal, consideram que no hi ha d'haver fronteres en aquest sentit amb el tema de la persecució del delictes i que tant els ciutadans com els turistes de la nostra comunitat autònoma han de tenir ben garantit aquest servei i aquesta tasca policial.

Nosaltres, per això, donam l'enhorabona a l'equip de Govern per la redacció d'aquest projecte de llei i també agraïm la col·laboració dels grups parlamentaris de l'oposició que, efectivament, han aportat les seves idees per tal de tenir un text millor que avui serà una realitat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions. En primer lloc, votarem les esmenes defensades pel Grup Parlamentari Socialista. He entès, si no vaig errada, que l'esmena 4922 ha estat acceptada, per la qual cosa deman si voldrien votació separada. Feim votació separada de l'esmena 4922?

(Se sent de fons una veu que diu: "Per assentiment")

D'acord, doncs, no sé si és per assentiment o no, feim votació.

(Se senten de fons diverses veus que diuen: "És assentiment")

És assentiment? Val. S'accepta l'esmena 4922, és aprovada per assentiment.

Idò així, passam a votar les esmenes RGE núm. 4884, 4885, 4886, 4887, 4888, 4889, 4892, 4893, 4896, 4897, 4898, 4899, 4902, 4918, 4903, 4904, 4905, 4906, 4909, 4911, 4912, 4913, 4916, 4923, 4926 i 4925/13. Passam a votar. Votam.

Les esmenes queden rebutjades per 31 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

A continuació votarem les esmenes defensades pel Grup Parlamentari MÉS, RGE núm. 4942, 4943, 4944, 4947, 4948, 4949, 4959, 4950, 4953, 4954, 4956, 4957, 4958 i 4960/13. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

Votam les esmenes defensades per la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, RGE núm. 4855, 4856, 4857, 4858, 4859, 4860, 4865, 4866, 4867, 4868, 4876, 4870, 4871, 4872, 4873, 4875 i 4854/13. Passam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

Ara votarem les esmenes defensades pel diputat no adscrit, el Sr. Pastor i Cabrer, RGE núm. 4844 i 4843/13. Passam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 24 a favor.

Els deman si ara feim la votació conjunta dels articles i disposicions als quals es mantenen esmenes, que són..., entenc que d'aquí s'ha de llevar l'article 39, l'article 39 s'ha de votar apart?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, digui.

LA SRA. COSTA I SERRA:

El Grup Parlamentari Socialista demana votació separada de l'article 29 i 39.

LA SRA. PRESIDENTA:

29 i 39.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Conjuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, 29 i 39.

Sí, Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, presidenta. Demanaria la votació separada dels articles 32 i 45.

LA SRA. PRESIDENTA:

32 i 45. Un momentet, 29, 39, 32 i 45. Val. A continuació procedirem a votar els articles 29 i 39, va bé, conjuntament? Passam a votar els articles 29 i 39 conjuntament. Passam a votar. Votam.

Queden aprovats per assentiment, 55 vots a favor.

Ara passarem a votar els articles 32 i 45, 32 i 45. Passam a votar. Votam.

Queden aprovats per 32 vots a favor i 23 en contra.

Ara votarem la resta d'articles: 3, 6, 8, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 24, 28, 30, 31, 33, 40, 44, 48, 54, 71, 74, 80, 82, 93, 105, disposicions transitòries segona i novena i exposició de motius. Passam a votar. Votam.

Queden aprovats per 31 vots a favor, 23 en contra i una abstenció.

Votació separada d'alguns articles i disposicions als quals no s'hi mantenen esmenes i que són els articles 22, 26, 41, 42, 59, 68, 87 i 102; disposicions transitòries sisena, sisena bis i sisena ter, i disposicions finals segona bis i segona ter. Passam a votar. Votam.

Queden aprovats per assentiment, 55 vots a favor.

Finalment, votarem de manera conjunta la resta de l'articulat, denominació del títol del projecte; denominació del títol i articles 1 i 2; denominació del títol segon, articles 4, 5 i 7; denominació del títol tercer i del capítol primer, articles 9, 11, 12, i 13; denominació del capítol segon, article 14; denominació del capítol tercer del títol quart i del capítol primer article 21; denominació del capítol segon, articles 23, 25 i 27; denominació del títol cinquè i dels capítols primer i segon, article 34; denominació del capítol tercer, articles 35, 36, 37 i 38; denominació del capítol quart, article 43; denominació del capítol cinquè i sisè del títol sisè i del capítol primer, articles 46, 47, 49, 50, 51, 52 i 53; denominació del capítol segon, articles 55, 56, 57, 58, 60 i 61; denominació del capítol tercer, article 62; denominació del títol vuitè i del capítol primer, articles 63, 64, 65 i 66; denominacions del capítol segon i de la secció primera, articles 67, 69 i 70; denominació de la secció segona, article 72; denominació de la secció tercera, article 73; denominació del capítol tercer, articles 75 i 76; denominacions del capítol quart i de la secció primera, articles 77, 78, 79, 81, 83, 84 i 85; denominació de la secció segona, article 86; denominació de la secció tercera, articles 88, 89, 90, 91, 92, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100 i 101; denominació de la secció quarta, articles 103 i 104; disposicions addicionals primera i segona; disposicions transitòries primera, tercera, quarta, cinquena, setena i vuitena; disposició derogatòria única, i disposicions finals primera, segona i tercera. Passam a la votació. Votam.

Queda aprovat per 32 vots a favor i 23 abstencions.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques i necessàries perquè la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS